

‘Ik hoop dat we na de verbouwingen weer een trotse wijk worden met elkaar’

Interview

met bewoner Belinda In gesprek over de sociale renovatie

TEKST IVO HERMSEN
FOTO JEROEN BERENDS

In de 12 jaar dat Belinda Weldam (46 jaar) aan de Haifadreef woont, heeft ze haar buurt zien veranderen: vernielingen, geluidsoverlast en gedumpt afval.

Belinda: ‘Ik ben nog steeds dol op de buurt, maar vroeger kende je je buren. Dan zaten we met moeders op het plein terwijl de kinderen speelden. Gewoon alle culturen bij elkaar hè! Ik weet niet waarom dat veranderd is. Je ziet wel kinderen buiten, maar dan zonder hun ouders.’ Nu Mitros niet alleen de woningen van de 10-hoogflats aanpakt, maar ook op het sociale vlak meekijkt en meedenkt, hoopt ze dat bewoners ook meer naar elkaar gaan omkijken.

Belinda kijkt uit naar het begin van de verbouwing aan de Haifadreef. ‘Ik woon op de tiende verdieping en heb jaarlijks lekkage. Mijn badka-

mer en toilet zien er nog wel redelijk uit, maar de keuken is aan vervanging toe.’ Wat haar betreft mag het beginnen. ‘Het zeil van de keukenvloer heb ik er al uitgetrokken en de kleuren voor aan de muur zijn uitgezocht: donkergrijze tinten. Die nieuwe kleur past goed bij de rest van mijn woning.’

Het meeste mist Belinda het onderlinge contact met haar medebewoners. ‘Je weet wel, dat ‘burengevoel’ dat je een pannetje soep maakt voor de buurvrouw als zij ziek is, dat je een praatje met elkaar maakt. Iedereen leeft zijn of haar eigen leven. Dat was voor de pandemie al zo, maar door corona is dat nog eens extra versterkt.’

Door corona heeft ze zelf al vijf maanden niet kunnen werken in de horeca. ‘Dat begin ik financieel

te merken. Ik was op zoek naar een tijdsbesteding, of dat nou een betaalde baan is of vrijwilligerswerk. DOCK nam contact met mij op en zo ben ik bij Stadsboerderij Gagelsteede beland. Ik werk er nu drie dagen per week en doe er van alles. Ik run de tent eigenlijk en ben het aanspreekpunt.’

Belinda hoopt dat door de fysieke en sociale renovatie niet alleen haar eigen woning, maar ook de buurt ervan opknapt. ‘Dat mensen zich voor of tijdens de verbouwing uitspreken over problemen die ze hebben. Er zijn hier zoveel mensen eenzaam, slecht ter been, met geldzorgen of geestelijke problemen. Ik hoop dat we na de verbouwingen weer een trotse wijk worden met elkaar. Er moet een deur opengezet worden en geen ruiten worden ingeslagen.’